

er, ikke saaledes som nu, hvor Skattebyrden er lagt paa de smaa og tagen bort fra de store.

Med Hensyn til vor Stilling til Finansloven er kun det at bemærke, at ogsaa denne Lov se vi naturligvis relativt paa. Det drejer sig ogsaa her om, hvad der er det overvejende paa Finansloven, om det er af den Beskaffenhed, at vi kunne give den vor Stemme, eller om det ikke er det. De Goder, som findes paa Finansloven, have endnu ikke Overvægten over de slette Sider, og af disse sidste vil jeg fremhæve to: Den Maade, hvorpaa Statens Midler tilvejebringes, og den Maade, hvorpaa de gives ud. Statens Midler tilvejebringes fremdeles i langt overvejende Grad gennem de indirekte Skatter. Vi opponere mod de indirekte Skatter og arbejde paa at faa dem afskaffede eller nedsatte, og det var ogsaa i sin Tid et Punkt i vor Skattepolitik, at vi bestemt satte Nedsættelsen af de indirekte Skatter i Forbindelse med den Forandring i Skattelovene, som skulde finde Sted. Altsaa en Ophævelse eller Nedsættelse af de indirekte Skatter skulde bevirke en yderligere Lettelse for de smaa i Samfundet. Dette blev ogsaa stemt ud, vi fik det ikke gennemført og have ikke set noget til senere, at der fra Venstres Side er gjort Skridt i Retning af at faa de indirekte Skatter nedsatte. Saa længe de have den Højde, de have, kunne vi alene af den Grund ikke give Finansloven vor Stemme, saa meget mindre som der ved Siden af staa disse uhyre store Militærudgifter, som vi bestemt forlange nedsatte, og som vi paa ingen mulig Maade ville beskyldes for, hverken af det ærede Medlem eller af nogen anden, paa nogen som helst Maade at have givet vor Stemme. Derfor er Finansloven fremdeles saaledes, at det gode, den indeholder, ikke opvejer dens slette Sider, og derfor ville vi vedblivende undlade at stemme for den.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) kom med en Udtalelse, ved hvilken jeg ogsaa vil tillade mig at dvæle et Øjeblik. Han lagde os stærkt paa Sinde, at hvad det kom an paa saavel i Fremtiden som ogsaa i Øjeblikket, var, at man skulde tage tilbørligt Hensyn til de forskellige Faktorer i Lovgivningsvirksomheden, at man skulde tale sig til Rette og dele sig til Rette, idet han citerede et æret Medlems Udtalelser ved en tidligere Lejlighed. Jeg lagde nøje Mærke til disse Udtalelser og kom til at tænke paa, hvor mærkeligt det

var, at det ærede Medlem just finder Anledning til at fremsætte det nu. Man maa huske paa, at for ikke lang Tid siden have vi levet i en Periode, hvor det havde været ganske gavnligt, om det ærede Medlem havde husket de Grundsætninger, han nu indprentede. Vi have for ikke længe siden levet i en Periode, hvor det ærede Medlems Parti og den Regering, vi dengang havde, fuldstændig satte sig ud over Folketingets Villie, slet ikke tog Hensyn til Folketinget, men regerede udelukkende paa Basis af den Tilslutning, de havde i Landstinget. Den Gang skulde det ærede Medlem have husket disse Grundsætninger, men naar han indskærper dem i dette Øjeblik, har det naturligvis sin visse Betydning. Jeg antager, det har den Betydning, at man skal huske paa, at Landstinget efter hans Mening kan spænde Ben for alt, hvad vi her i dette Ting søge at fremme. Vi have hørt lignende Udtalelser fra det ærede Medlem for Odense, (Martin Madsen), som profeterede, at den kommunale Valgret, hvis den skulde gennemføres, vilde bevirke en Stagnation i hele Lovgivningsarbejdet. Jeg antager, det er denne Situation, som det ærede Medlem har for Øje, men i saa Henseende vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg haaber, at den højtærede Regering vil vide at hævde, at Folketinget er Tyngdepunktet i vor Forfatning, at Landstinget ikke kan og ikke bør lægge sig paa tværs af de Reformere, som vi vedtage her i dette Ting. Det Landsting, som bestaar af de besiddende Klassers Repræsentanter, som er sammensat af den privilegerede Valgrets Mænd og af Folk, der ikke trænge til Reformere, men som ganske roligt kunne lade Lovgivningsarbejdet staa stille, hvis de have Lyst, dette Landsting *har* ikke, kan ikke have og *maa* ikke have den Opgave at lægge sig paa tværs af, hvad vi vedtage i dette Ting. Jeg haaber, at den højtærede Regering vil vide at benytte alle de forfatningsmæssige Midler, der staa til Regeringens Raadighed, for at gennemføre ogsaa i det andet Ting de Lovforslag, der blive vedtagne her. Jeg finder saa meget mere Anledning dertil, som det ikke alene var det ærede Medlem for Odense, som fremkom med saadanne Udtalelser, men ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), idet han forleden Dag udtalte sig i lignende Retning, da han omtalte den kommunale Valglov, som Højre paa ingen Maade vilde være med til at føre igennem, og Lovforslaget om Rettens Pleje. Han opfordrede da Venstre